

zoo hebben ze ook het *paleis* te Nineve aan zijn lot overgelaten ³⁹⁾).

't Paleis, dat zich daarin bevond,
't verblijf der heerschappij,
welks woning te klein was geworden,
welks bewerking kunsteloos was, —
geen hunner, die zijn verstand erop zette,
niemands hart, dat eraan dacht.

Thans echter is de man opgestaan, die alles doen zal wat zij hebben verzuimd. Tegenover zijne nalatige voorgangers poneert hij zichzelf aldus ⁴⁰⁾:

Mij, Sanherib,
koning van 't al, koning van Assur, —
mij lag het in den zin,
mij dreef 't gemoed ertoe,
dat werk te doen naar der goden bevel.

Eene volledige, deskundige beschrijving van alles, wat Sanherib voor Nineve heeft gedaan, kan hier natuurlijk niet worden gegeven. We gaan vluchtig de hoofdzaken langs, aan de hand van de opsomming, die we zooeven hoorden. Aan zijne voorgangers verweet hij in de eerste plaats, dat ze niet bedacht waren op de vergrooting der stad ⁴¹⁾. En hoezeer hij zelf hiervoor zorg heeft gedragen, daarvan overtuigt hij ons met sprekende cijfers. Hij noteert in ellen den omtrek der stad voor en na de vergrooting. Bovendien noemt hij het verschil tusschen die beide, zoodat er omtrent de juistheid der cijfers geen twijfel kan bestaan ⁴²⁾. Vergelijken we nu den ouden omtrek met den nieuwen, zoo zien we, dat de verhouding nagenoeg zuiver is als van 3 tot 7. Schoon de tekst hierop geen nadruk legt, wil het mij toch voorkomen niet louter toeval te